

სამზადი დაცვებისას

ვაჟა გვანცელაძე ამ დიდებულ კომორტაში ერთ-ერთი თვალსაჩინო წარმომადგენელია — საქართველოს მრავალზების ჩემპიონი, სარ გაგშირის სამზაზის ჩემპიონი, მრავალ ტრინიტაში (მათ შორის ს საერთაშორისშიც) გამარჯვებული. რაც შეეხბუ მედიცინას, აქ ბატონ ვაჟას ტიტულები არანაკლიებ შთამბეჭდავა — მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, თბილისის სახელმწიფო სამეცნიერო უნივერსიტეტის პედიატრიული ფაკულტეტის შინაგანი ს სენატურული კაულერული ასამბები, მე-4 კლინიკური სააკადემიუროს თერაპიული კლინიკის გამგე და... საქართველოს პუმანიძარული და ხელორ ვნების მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი — აკადემიკოსი.

სთავურში დატვერები: „სამგზის დაწუნებული“. სრული ჰეშმარიტება გაასრულოთ. დაიხ, ვაჟა განკცელადე მართლაც სმჯერ აღიძუნეს მწვრთნის დაბა მართვარჯოშში, ფარიკობაში, მძღოლების დაბაში. 11 წლისა იყო, მეოთხე კლასში სწავლობდა 24-ე საშუალო სკოლაში. ძლიან უყვარდა სპორტი. ჩემ მპიონობაზე ოცნებობდა. თავდაპირველად თავი ტანკარჯოშში სცადა — სკოლაში ამ სახეობის სექცია არ სერიოზულად. თითქმის ნახევარი წელიწადი იარა იქ სანამ „უირუკვამა“ ვანო კერძეს ლიტერატურულ მართხობაში, რომ მი მოიხსენიერ და „ულავ და დაბე“ და „შურა ჯორჯაძე“ არ დაღია ბორა. გულნარებენა ყმაწვილმა ახლა ფიზკულტურის ინსტიტუტს მიაკითხა, სადაც ფარიკობას ცნობილი საცეციალისტი ითარ დიდებული იყ ასწავლიდა. ვაჟამ აქ კიდევ უფრო ნაკლები, სულ ორი თვე დაჭყო და კადვი ანალოგიური რი დასკვნა მოისმისა მწვრთნისაგან — „აა, არას ეს შენი საქმე, წადი კავკა თბეურთხე, სოხ ხედავ, რა ზორბა ტანი გაქვს!“ უნდა ითქვას, რომ ვ: განაცილებები უკეთაზე მაღალი იყო არა თუ თვის კლასში, არამედ მგზი მოულს სკოლაშიც. თითქმის ყმაწვილს ამის შემდეგ

ნდგა სრულიად საინტერესო საკავ-
შორ გათამაშებაში მესამე აღგიანი
მოიპოვა. გულშემატკივრები სუმრო-
ძენენ, ეს საკავშორ კი არა, მგონი სა-
ქართველოს ჩემპიონატია!

წმურებოდა 1950 წელი.
1951 წლის დასაწყისში გოიორგი ავალიშვილიმ განიხილა კეთილიძეს უგიორდი — მისი თანხმობის თბილისის „დინამიოზი“ აიყვანა. სასანტერესოა, რომ მ. კეთილიძე მაზის ჯერ კიდევ თავად თამაშილდა დინამოელთა გუნდები. ასე რომ, ოსტატება და შეგიძლდს მთარღადამხარ მოუწიათ ასპარეზობა. ვაკე კალათბურთის ალიარებულ სტატებთან ერთად ვარჯიშობდა კირვის ბალის კალათბურთის მოედანსა და „დინამოს“ სტადიონისა სპორტულადბაზში. ბევრი რამ ისწავლა ასალებდებამ როთა ქრისტიანოსაგან, ვაჟა ელორისაგან, დევა ინწიორებისაგან, შოთა ქრისტებისაგან, დათო გომიაშვილისაგან, გივი რესაბისაგან, სულიოკა თორთლაძისაგან, ჯვემბერ ნიუარაძისაგან, ალექს მესხისაგან, ცხადისა, ასეთ დოროსტატოთა თანავარსკვლავებში ახალგაზრდა კალათბურთელს ძირითად შემაღებელთა ბაზი გაუჭირდებოდა მოხვედრა, მაგრამ მწვრთნელმა შალვა დიასაბამიძემ მაინც წაიყვანა იგი ქექების ჩემპიონატზე ღოღესში, ასე ვთქვათ, „სტაფირად“. ორგანიზაცია მომზევნობის სტანციაზე გუნდი დატოვა ვეტერანთა ჯუუფმა (ა. მესხი, ს. თორთლაძე, შ. ქრისტებისა და სხვა), ვ. გვანცელაძე უკვე ხშირად

გამოდიოდა მოედანზე.
საგამოდ დამაჯერებ-
ლდად ითამაშა მან სა-
კავშირო ჩემპიონატზე
ერთაშორისობაში ჩვე-
ნდა გუნდმა მესაც აღ-
გილი მოიდიოგა. მაგავე
წლის ზამთარში საქა-
რთველოს დელფინალა-
ქის ნაცრები, რომე-
ლიც მთლიანად დინა-
მოელი კალათბურთ-
ლებით იყო დაკომპ-
ლექტებული გამარჯ-
ვისთვის ამავთური.

● ბატონ ვაჭა, მაიც როგორდა მატი დაგამასხვერდა კულახე მეტად?

— რიგელებთან პაქრობ ხუთი ქა-
ლაქის ტურინირში. თუ არ ვცდები, ეს
1954 წელს იყო. მე ლატვიელთა კუ-
ლახე ტანძეალი მოთხმაშის აინის
კულტინშის (სიბალევე 221 სმ) „მეურ-
ვებობა“ დაბალებს. მგონი შეეძლი მო-
სხ უცნებელყოფა...

„ მარც მარც, “

„მგონი შევძელი...“

იქნა ის დღების სპორტულ
პრეს მოგაშეველით: „ეს ამოცანა ბა
წყინვალედ შეასრულა ვ. გვარცულა-
ძემ. მან გააზრებული თაბაშით რიგებ
ლთა კველაზე სახიფათო მოთამაშებე-
ს უთი ჯარიმა მიაღებინა და დაატვირ-
ბინა კიდევ მოვდინა“.

აქვთ გავისენებოდ 1955 წლის 30
დეკემბრის მატერიალუროვნების „დინამი-
სთავა“ რიცხვში. გავა განცნებადე ა
დღეს მოსკოვებრივა დოიცერს ვლადიმერ
ტომიძანს იგერდა. მოხდა ნაჩვევა-
ლი სენსაცია: თავდამსხმელმა ამ მა-
ტერიუმი მხოლოდ ერთი ქულა მოიპოვა
საჯარიმო ტყორცნიდან, ამ ცველმა-
კი, კულაზე მეტი – 18 ქულა.

● ნოდარჯორჯიასაგანგავიგონია, ომე ერთხელ თქვენ თურმე ორი მარტხენა კედით ითამაშეთ...

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାର୍ଗ ଦୟାକୁଳେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଏହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠକାରୀ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ପରିଚାରକ ହେଉଥିଲା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାର୍ଗର ପାଠକାରୀ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ପରିଚାରକ ହେଉଥିଲା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାର୍ଗର ପାଠକାରୀ ।

იქნა დარს კიდვე ერთი კურონზის
გახსნებაც: ეს იყო ლენინგრადში 1955
წელს. ნევისპირელებთან ვთამაშო-
ბდით, რომ იტყვანა, ქულა ქულაზე მი-
ღიოთ. ფურქებშე შევერა თვალიუ-
ლდად, იქვე ბურთი მიგრძებ პარნიო-
რისაგან, „პრიცა“ უგრუხლიდიდ გამო-
ყანა სასროლ პოზიციაზე: „ეს სროლე,
მალე“ მე გაშეუძლი ვიდექ. წელი

გამიერადა უცებ. ერთი სიტყვით, მოულოდნებლამა რადიკულიტმა მთელი ერთი კირით გამომოშა თამაშებს.

სიტყვა კალიბრულება ვაჟა გგანცელადშეს, კოსოვოგა მის სახელმწიფო ანტებულ ანაგანგნელს, სსრ ჩემიშირის 1950 წლის ჩემპიონის, საკაეშირი თასის სამზის მფლობელს საქართველოს ფიზიულტერისა და სპორტის გამსახურებულის მოღვაწეს შოთა ქორქაშვილს:

— ვაჟა გგანცელაძე „დინამოში“ სულ ახალგაზრდა მოვიდა. ლამაზი, წარმოსალები, გრუშათმიანი ჭაბუკი. დიდ მონძოვებით ვარჯიშობდა, ნიშიერი მცველი ლიანი, გრიგორე მუხრანი, თუმცა მოულოდნებლი კონტრშეტევებით, არგვად გამოსილდა. ხშირად როდე ტყის ცინიდა ბურთის კალათში, მაგრამ თუ „გასირდა“ — მუდამ ზუსტად. მრავალვერ გა-

გახტანგ
კუციას
ნახავა

一

ახლა კი მედიკოს ვაჟა გვანცე-
ლაძეზეც ვისაუბროთ. ვფიქრობთ, მის

შესახებ კვლასუ უკეთ გვამბობს კოლეგა - თბილისის სამეცნიერო უნივერსიტეტის პედიატრიული ფაკულტეტის შინაგან სხულებათა ჯარის ღოცებაზე, მედიკოს მეცნიერებათა კანდიდატის განვითარებისათვის.

სურათზე: ვაჟა გვანცელიძის (№5) ორთაბაძეობა ვიღნიუსს „გალგირისის“ თავდროშის მეტყველობა. თბილისის „დონაბო“ პირველი დინამიადის ჩემპიონი სააბატიო თასით — რუმინეთი, 1957 წელი. მარცხნიდან: ვაჟა გვანცელიძე, ვაჟა დელინტი, ჩერაჭი, გოგელია, ლეიი მირიანაშვილი, ქართველის გარაინდე, თოარა ქორქანია, ილარიონ ხაზარაძე, ვლადიმერ უგრეხელიძე, გურამ მინაშვილი, გურამ („აპოლონი“) აბაშეძე, წინა ჩიგში — ალექსანდრე კილოძე და ლევან ინწირველი.

